

मीठे बच्चे – तिमीले बाबाद्वारा सममुख पढिरहे का छौ, सतयुगी बादशाहीको लायक बन्नको लागि पावन अवश्य बन्नु छ ।”

परश्व:- बाबाको कुन करतव्यलाई तिमी बच्चाहरूले नै जान्ने का छौ?

उत्तर:- तिमीलाई थाहा छ- हाम्रो बाबा पिता, टिचर र सदगुरु पनि हुनहुन्छ। बाबा पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउन, एक आदि सनातन धर्मको स्थापना गर्न कल्पको सङ्गमयुगमा नै आउनु हुन्छ। बाबाले अहिले हामी बच्चाहरूलाई मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि पढाइरहनु भएको छ। यो करतव्यलाई हामी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले जान्दैन।

गीत:- भोले नाथ से निराला...

ओम् शान्ति। ओम् शान्तिको अर्थ त बच्चाहरूलाई घरी-घरी समझाइएको छ। ओम् अर्थात् आत्मा हुँ र यो मेरो शरीर हो। शरीरले पनि भन्न सक्छ- यो मेरो आत्मा हो। जसरी शिव बाबाले भन्नहुन्छ- तिमी मेरो हौ। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा हजुर हाम्रो हुनहुन्छ। त्यसै गरी आत्माले पनि भन्छ मेरो शरीर। शरीरले भन्छ मेरो आत्मा। अहिले आत्माले जान्छ- म अविनाशी हुँ। आत्माले विना शरीर केही गर्न सक्दैन। भन्छन्- मेरो आत्मालाई दुःख नदेऊ। मेरो आत्मा पाप आत्मा हो वा मेरो आत्मा पुण्य आत्मा हो। तिमीले जान्ने का छौ- मेरो आत्मा सतयुगमा पुण्य आत्मा थियो। आत्माले स्वयं पनि भन्छ- म सतयुगमा सतोप्राधान वा सच्चा सुनि थिएँ। सुन त होइन, यो एक उदाहरण दिइन्छ। मेरो आत्मा पवित्र थियो, गोलडन एजेड थियो। अहिले त भन्छ- म अपवित्र छु। दुनियाँले यो जान्ने का छैनन्। तिमीलाई त श्रीमत मिलेको छ। तिमीले अहिले जान्ने का छौ- हाम्रो आत्मा सतोप्राधान थियो, अहिले तमोप्राधान बनेको छ। हरेक चीज यसतो हुन्छ। बाल, युवा, वृद्ध.... हरेक चीज नयाँबाट पुरानो अवश्य हुन्छ। दुनियाँ पनि पहिला गोलडन एजेड, सतोप्राधान थियो फेरि तमोप्राधान, आइरन एजेड छ, त्यसैले दुःखी छ। सतोप्राधान अर्थात् सुधरेको, तमोप्राधान अर्थात् बिगरेको। गीतामा पनि भनिएको छ- बिगरेकोलाई बनाउने वाला... पुरानो दुनियाँ बिगरेको छ किनकि रावणको राज्य छ र सबै पतित छन्। सतयुगमा सबै पावन थिए, त्यसलाई नयाँ निरविकारी दुनियाँ भनिन्छ। यो हो पुरानो विकारी दुनियाँ। अहिले कलियुग आइरन एज हो। यी सबै कुरा कुनै विद्यालय, कलेजमा पढाइँदैन। भगवानले आएर पढाउनु हुन्छ र राजयोग सिकाउनु हुन्छ। गीतामा लेखिएको छ भगवान्वाच- श्रीमत भगवत् गीता। श्रीमत अर्थात् श्रेष्ठ मत। सर्वश्रेष्ठ, सर्वोच्च भगवान हुनहुन्छ। उहाँको नाम एक्युरेट शिव हो। रुद्र जयन्ती वा रुद्र रात्रि कहिल्यै सुने का छैनौ। शिवरात्रि भनिन्छ। शिव त निराकार हुनहुन्छ। अब निराकारको रात्रि वा जयन्ती कसरी मनाउने? कृष्णको जयन्ती त ठीक छ। फलानाका बच्चा हुन्, उनको तिथि मिति देखाउँछन्। शिवको लागि त कसैले जान्दैन कहिले जन्मिनु भयो? यो त जान्नुपर्छ नि। अब तिमीलाई समझ मिलेको छ- श्रीकृष्णले सतयुगको आदिमा कसरी जन्म लिए। तिमीले भन्छौ- उनी आएको त ५ हजार वर्ष भयो। उनीहरूले पनि भन्छन्- क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला भारतवर्ष प्याराडाइज थियो। इस्लामीहरू भन्दा पहिला चन्द्रवंशी, उनीहरू भन्दा अगाडि सूर्यवंशी थिए। शास्त्रहरूमा सतयुगको आयु लाखौं वर्ष बताएका छन्। गीता हो मुख्य। गीताबाट नै देवी-देवता धर्म स्थापना भयो। त्यो सतयुग-तरेतासम्म चलयो अर्थात् गीता शास्त्रबाट आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना, परमपिता परमात्माले गर्नुभयो। त्यसपछि त आधाकल्पसम्म न कुनै शास्त्र भयो, न कुनै धर्म स्थापक भए। बाबाले आएर ब्राह्मणहरूलाई देवता-कृत्तरिय बनाउनु भयो मतलब बाबाले ३ धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। यो हो श्रेष्ठ धर्म। यसको अवधि थोरै छ। सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि गीता भगवानले उच्चारण गर्नुभएको हो। बाबा पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ। जन्म हुन्छ तर बाबा भन्नहुन्छ- म गर्भमा आउँदिन। मेरो पालना हुँदैन। सतयुगमा पनि जुन बच्चाहरू हुन्छन्, तिनीहरू गर्भ महलमा रहन्छन्। रावण राज्यमा गर्भजेलमा आउनु पर्छ। पाप जेलमा भोगिन्छ। गर्भमा शपथ खान्छन्- म पाप गर्नु छैन, तर यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। बाहिर निसर्क पछि

फेरि पाप गर्न थालेछन्। जहाँको त्यहीँ रहन्छ... यहाँ पनि धेरै प्रतिज्ञा गरिन्छ, हामीले पाप गर्ने छैनौं। एक-अरकामा काम-कटारी चलाउने छैनौं किनकि यो विकारले नै आदि-मध्य-अनन्त दुःख दिनछ। सत्ययुगमा विष हुँदैन। मनुष्यले आदि-मध्य-अनन्त २१ जनम दुःख भोग्दैनन् किनकि रामराज्य हो। त्यसको स्थापना अहिले बाबाले फेरि गरिरहनु भएको छ। सङ्गममा नै स्थापना हुन्छ नि। जति पनि धर्म स्थापना गर्न आउँछन्, उनीहरूले कुनै पनि पाप गर्नु छैन। आधा समय हुन्छन् पुण्य आत्मा, फेरि आधा कल्प पछि पाप आत्मा बनन्छन्। तिमी सत्ययुग तर्तामा पुण्य आत्मा हुन्छौ, फेरि पाप आत्मा बनन्छौ। सतोप्रधान आत्मा जब माथिबाट आउँछ, उसले सजाय खान सक्दैन। क्राइस्टको आत्मा धर्म स्थापना गर्न आयो, उनलाई कुनै सजाय मिल्न सक्दैन। भन्छन्- क्राइस्टलाई कसमा चढाए तर उनको आत्माले कुनै विकार गरेकै हुँदैन। उनले जसको शरीरमा पर्बेश गरिन्छ, उसलाई दुःख हुन्छ। उसले सहन गरिन्छ। जसरी यिनमा बाबा आउनु हुन्छ, उहाँ त हुनुहुन्छ नै सतोप्रधान। कुनै पनि दुःख, कष्ट यिनको आत्मालाई हुन्छ, शिवबाबालाई हुँदैन। उहाँ त सदैव सुख-शान्तिमा रहनुहुन्छ। एभर सतोप्रधान हुनुहुन्छ। तर आउन त यस पुरानो शरीरमा आउनु हुन्छ नि। हुन त क्राइस्टको आत्माले जुन शरीरमा पर्बेश गरियो, त्यस शरीरलाई दुःख हुन सक्छ, क्राइस्टको आत्माले दुःख भोग्न सक्दैन किनकि सतो-रजो-तमोमा आउँछ। नयाँ-नयाँ आत्मा आउँछन् नि। उनीहरूले अवश्य पहिला सुख भोग्नुपर्छ, दुःख भोग्न सक्दैनन्। नियमले भन्दैन। यिनमा बाबा बस्नुभएको छ, कुनै पनि कष्ट यिनलाई (दादालाई) हुन्छ, नकि शिवबाबालाई। तर यी कुरा तिमीले जानेका छौ, अरूकसैलाई थाहा छैन।

यो सबै रहस्य अहिले बाबाले बसेर समझाउनु हुन्छ। यस सहज राजयोगबाट नै स्थापना भएको थियो फेरि भक्तिमार्गमा यिनै कुराको गायन हुन्छ। यस सङ्गममा जे-जति हुन्छ, त्यो नै गाइन्छ।

भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ, अनि फेरि शिवबाबाको पूजा हुन्छ। सबै भन्दा पहिला भक्ति कसले गरिन्छ, उनै लक्ष्मी-नारायणले जब राज्य गर्थे, पूज्य थिए फेरि वाममार्गमा आउँछन्, फेरि पूज्यबाट पुजारी बनन्छन्। बाबाले समझाउनु हुन्छ- तिमी बच्चाहरूको पहिला पहिला बुद्धिमा आउनु परछ- निराकार परमपिता परमात्माले यिनीद्वारा हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यसतो स्थान सारा विश्वमा अनन्त कहीं हुन सक्दैन, जहाँ यसरी समझाइयोस्। बाबाले नै आएर फेरि स्वरगको वरसा दिनहुन्छ। त्रिमूर्तिको तल लेखिएको छ- दैवी राज्य तिम्रो ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार हो। शिवबाबाले आएर तिमी बच्चाहरूलाई स्वरगको बादशाहीको वरसा दिइरहनु भएको छ, लायक बनाइरहनु भएको छ। तिमीले जानेका छौ- बाबाले हामीलाई लायक बनाइरहनु भएको छ, हामी पतित थियौं नि। पावन बने पछि फेरि यो शरीर रहने छैन। रावणद्वारा हामी पतित बनेका छौं फेरि परमपिता परमात्माले पावन बनाएर पावन दुनियाँको मालिक बनाउनु हुन्छ। उहाँ नै ज्ञानको सागर पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँ निराकार बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। सबैले त सँगै पढ्न सक्दैनन्। समुखमा तिमी थोरै बसेका छौ। बाँकी सबै बच्चाहरूले जानेका छन्- अहिले शिवबाबाले ब्रह्माको तनमा बसेर सृष्टिको आदि-मध्य-अनन्तको ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ। त्यो मुरली छापिएर आउँछ। अरू सतसङ्गमा यसतो कहाँ समझन्छन् र! आजकल टेप मेशीन पनि निसकेको छ त्यसैले भरेर पठाइन्छ। उनीहरूले भन्छन्- फलानो नामका गुरुले सुनाउँछन्, बुद्धिमा मनुष्य नै रहन्छ। यहाँ त त्यसतो कुरा छैन। यहाँ त निराकार बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। मनुष्यलाई ज्ञानसागर भनिदैन। गाउँछन्- गाड फादर इज नले जफुल, पीसफुल, बलिसफुल। त्यसैले उहाँको वरसा पनि त हुनुपर्छ नि। उहाँमा जुन गुणहरू छन्, ती बच्चाहरूलाई मिल्नुपर्छ, अहिले मिलिरहेको छ। गुणहरूलाई धारण गरेर हामी यसतो लक्ष्मी-नारायण बनिरहेका छौं। सबै त राजा-रानी बनदैनन्। गायन छ- राजा-रानी मनतरी... त्यहाँ मनतरी पनि हुँदैनन्। महाराजा-महारानीमा पावर हुन्छ। जब विकारी बनन्छन् तब मनतरी आदि हुन्छन्। पहिला मनतरी आदि पनि थिएनन्। त्यहाँ त एक राजा-रानीको राज्य चलथ्यो। उनलाई मनतरीको के आवश्यकता? राय लिनै आवश्यकता हुँदैन, जबकि स्वयं मालिक हुन्छन्। यो हो इतिहास-भूगोल। तर पहिला पहिला त उठ्दा-बसदा यो बुद्धिमा आउनु परछ- हामीलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ, योग सिकाउनु हुन्छ। यादको यात्रामा रहनु छ। अब नाटक पूरा हुन्छ। हामी

बिलकुलै पतित बनेका छौं किनकि विकारमा जानछौं तयसैले पाप आतमा भनिन्छ। सतययुगमा पाप आतमा हुँदैनन्। तयहाँ हुन्छन् पुण्य आतमाहरू। तयो हो परारबध, जसको लागि तिमीले अहिले पुरुषारथ गरिरहेका छौ। तिम्रो हो यादको यात्रा, जसलाई भारतको योग भन्छन्। तर अरथ त बुझ्दैनन्। योग अर्थात् याद, जसले विकरम विनाश हुन्छ, फेरि यो शरीर छोडेर घर जानछौं। तयसलाई प्यारो घर भनिन्छ। आतमाले भन्छ- हामी तयस शान्तिधामका निवासी हौं। हामी तयहाँ बाट नाँगै (अशरीरी) आएका हौं, यहाँ पारट खेलनको लागि शरीर लिएका हौं। यो पनि समझाइएको छ- माया ५ विकारलाई भनिन्छ। यी ५ भूतहरू हुन्। कामको भूत, क्रोधको भूत, नम्रवरण हो देह-अभिमानको भूत। बाबाले समझाउनु हुन्छ- सतययुगमा यी विकार हुँदैनन्, तयसलाई निरविकारी दुनियाँ भनिन्छ। विकारी दुनियाँलाई निरविकारी बनाउनु यो त बाबाको नै काम हो। उहाँलाई नै सर्वशक्तिमान् ज्ञानको सागर, पतित-पावन भनिन्छ। यस समयमा सबै भ्रष्टाचारबाट पैदा हुन्छन्। सतययुगमा नै निरविकारी दुनियाँ हुन्छ। बाबा भन्छ- अब तिमी विकारीबाट निरविकारी बन्दछ। भन्छन्- यो विकार विना बच्चा कसरी पैदा हुन सक्छ? बाबाले समझाउनु हुन्छ- अहिले तिम्रो यो अनन्तिम जनम हो। मृत्युलोक नै खतम हुन्छ फेरि यसपछि विकारी मनुष्य हुने छैनन् तयसैले बाबासँग पवित्र बन्नै प्रतिज्ञा गर्नु छ। भन्छन्- बाबा हामी हजुरबाट अवश्य वरसा लिनछौं। उनीहरूले झटो कसम खान्छन्। जुन ईश्वरको लागि कसम खान्छन्, उहाँलाई त जान्दैनै जानेका छैनन्। उहाँ कहिले कसरी आउनु हुन्छ, उहाँको नाम रूप देश काल के हो, केही पनि जानेका छैनन्। बाबा आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई परिचय मिलिरहेको छ। सारा दुनियाँमा कसैले पनि परमपितालाई जानेका छैनन्। बोलाउँछन् पनि, पूजा पनि गरिन्छन् तर करतव्यलाई जानेका छैनन्। अहिले तिमीले जानेका छौ- परमपिता परमात्मा हाम्रो बाबा, टिचर, सद्गुरु हुनुहुन्छ। बाबाले स्वयं परिचय दिनुभएको छ- म तिम्रो पिता हुँ। मैले यस शरीरमा प्रवेश गरेको छु। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ। कसको? ब्राह्मणहरूको। फेरि तिमी ब्राह्मण पढेर देवता बन्छौ। म आएर तिमीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउँछु। बाबा भन्छ- म आउँछु नै कल्पको सतययुगमा। कल्प ५ हजार वर्षको छ। यो सृष्टिचक्र त घुमिरहन्छ। म आउँछु पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउन। पुरानो धर्मको विनाश गराउन फेरि मैले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिन्छु। बच्चाहरूलाई पढाउँछु फेरि तिमी पढेर २१ जनमको लागि मनुष्यबाट देवता बन्छौ। देवताहरू त सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, प्रजा सबै हुन्छन्। बाँकी पुरुषारथ अनुसार उच्च पद पाउँछन्। अहिले जसले जति पुरुषारथ गरिन्छ, त्यही कल्प-कल्प चलन्छ। समझनु- कल्प-कल्प यसतै पुरुषारथ गरिन्छ यसतै पद गएर पाउँछु। यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामीलाई निराकार भगवानले पढाउनु हुन्छ। उहाँलाई याद गर्नाले नै विकरम विनाश हुन्छ। याद नगरी विकरम विनाश हुन सक्दैन। मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन- हामीले कति जनम लिनछौं। शास्त्रमा कसैले गफ लगाइदिएका छन्- ८४ लाख जनम। अहिले तिमीले जानेका छौ- ८४ जनम हुन्छन्। यो अनन्त्यको जनम हो फेरि हामी स्वर्गमा जानु छ। पहिला मूलवतनमा गएर फेरि स्वर्गमा आउँछौं। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबासँग जुन पवित्र बन्नै प्रतिज्ञा गरेको छौ, तयसमा पक्का रहनु छ। काम, क्रोध आदि भूतहरूमाथि विजय अवश्य पाउनु छ।

२) हिँड्दा-डुल्दा, हरेक कार्य गर्दा पढाउने वाला बाबालाई याद राख्नु छ। अब नाटक पूरा भइरहेको छ तयसैले यस अनन्तिम जनममा पवित्र अवश्य बन्नु छ।

वरदान:- एक लगन, एक भरोसा, एकरस अवस्थाद्वारा सदा निरविघ्न बन्नै निवारण स्वरूप भव सदा एक बाबाको लगन, बाबाको करतव्यको लगनमा यसरी मगन होऊ, जसले गर्दा सारमा कुनै पनि वस्तु वा व्यक्ति छैन- यसको अनुभव नै नहोस्। यसरी एक लगन, एक

भरोसा, एकरस अवस्थामा रहने बच्चाको सदा निर्विघ्न बनेर चड्ती कलाको अनुभव गरछन्। उनले कारणलाई परिवर्तन गरेर निवारण रूप बनाइदिन्छन्। कारणलाई देखेर कमजोर बन्दैनन्, निवारण स्वरूप बनछन्।

सलोगन:-

अशरीरी बन्नु वायरलेस सेट हो भने पवित्र बन्नु वायरलेस

सेटको सेटिङ हो।